

Bespielse til at gjøre Bemærkninger angaaende Lovforslagets Titel, men jeg finder vedvarende, at det er lidet vel betænkt her og paa den Maade, hvorpaa det er stet, at aabne om det nævnte Forhold en Forhandling, som man, hvis man vilde have den frem, kunde have langt mere hensynsfulde Midler til at bringe frem end de her brugte.

Berg: Maa jeg svare derpaa?

Formanden (Rrabbe): Jeg tænker i Anledning af det exceptionelle Forhold her, at jeg kan have Berettigelse til udenfor Ordenen at give det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) Ordet.

Berg: Den ærede Formand har en Opfattelse af sin Myndighed paa flere Punkter, som jeg ikke deler, men som formodentlig vil gjøre det fornødent at underkaste Forretningsordenen en Revision for at faae dette Forhold klart frem, naar den Tid kommer, at det kan effektueres. Den høitærede Formand mente, at man ikke skulde tale om et Forslag, der forelaa til Forhandling, ved 1ste Behandling af Sagen, men derimod bruge andre Midler til at faae Spørgsmaalet bragt frem. Nu er det ganske vist temmelig imod Forretningsordenen og Grundloven, thi de sige, hvad Vet en Nigsdagsmand er berettiget til at gaa, og det er den at forhandle den vedkommende Sag under de Former, som foreskrives, men de henviser ikke Nigsdagsmændene til at gaa Omveie. Dernæst vil jeg gjøre opmærksom paa, at dersom noget Medlem udtaler sig paa en Maade, som strider mod den Orden, Formanden skal vedligeholde i Thinget, og strider imod den Lakt og Mand, han skal vaage over her, foretogere det mig, at den høitærede Formand maa gjøre det paagjældende Medlem opmærksom paa, hvilke Sætninger eller Ord, kort sagt, hvad han har udtalt, som strider mod hans Ret efter Forretningsordenen. Derfor forekommer det mig, at den høitærede Formand maatte have paapeget i mine Udtalelser, hvad han som Forhandlingsleder efter vor Forretningsordens § 4 fandt stridende mod Skik og god Orden her i Thinget. Dette har den høitærede Formand undladt, men derimod har den høitærede Formand troet, at han kunde give et almindeligt Skudsmaal, som ogsaa skulde ramme mig som Indleder, at jeg ikke har vel betænkt denne Sag . . . .

Formanden (Rrabbe): Jeg bliver tilsidst nødt til at standse det ærede Medlem. (Afbrydelse af Berg). Jeg beider det ærede Medlem underkaste sig (Berg: Jeg skal nok tie!). Jeg har udenfor Ordenen givet det ærede Medlem Ordet efter den Foranledning, som undtagel-

sesvis var givet dertil. Min Mening kan ikke dermed være, at der skulde føres en ganske udenfor Sagen liggende Forhandling angaaende en Bestemmelse, som er truffet af Formanden, og naar denne Forhandling tilmed føres paa en Maade eller i Udtryk, som ikke stemmer med det Hensyn, Thinget for sin egen Skyld maa iagttage overfor den, som er Formand, kan jeg allermindst tilstede en Fortsættelse heraf.

Berg: Tillader den høitærede Formand, at jeg slutter? (Formanden tilkjendegiver Tilladelse). Jeg vil da slutte med, at naar den ærede Formand ikke ønsker en Forhandling om dette Spørgsmaal, hvad jeg egentlig havde troet, at Formanden havde ønsket for sin egen Skyld, maa jeg sige, at jeg efter min Opfattelse af Forretningsordenen ikke kan erkjende, at den høitærede Formand har nogen Ret til at udtale, at mit Indlæg i Sagens Forhandling ikke er vel betænkt, medmindre den høitærede Formand vil paavise Udtryk eller Udtalelser af mig, som paa nogen Maade strider mod god Orden og Løne her i Thinget. Har den høitærede Formand en anden Opfattelse, maa jeg naturligvis bøie mig for en saadan.

Formanden (Rrabbe): Jeg troer ikke, det er nødvendigt udsærlig at motivere den Bemærkning, jeg nu vil gjøre, den nemlig, at naar Formanden ser sig nødsaget til at gjøre enten en veiledende eller irettesættende Bemærkning, kan det ikke dermed være givet og kunde ikke engang være tjenligt for Thinget, om han vilde indlade sig paa en Analyse af de enkelte Ord, som ere brugte af den Taler, til hvem han henvender sig. Der maa under alle Forhold forudsættes hos vedkommende Medlem, der har talt, et vist Grundlag i Tankegangen, som han har fælles med Thingets Formand, og hvor de Ord, som Formanden fremsætter, finde en Gjenklang. Naar dette ikke er tilstede, er der ikke Andet at gjøre end at anvende Myndighed.

Da ikke Flere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Berg: Jeg tillader mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 7 Medlemmer.

Uden Forhandling
vedtoges ovennævnte Forslag af Berg med 38 St. mod 22.